

РЕШЕНИЕ

№ 2388

гр. София, 12.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в публично заседание на 25.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Проданова

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **2047** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 87 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на А. М. Х. А., гражданин на И., срещу Решение № УП-ОК2/02.02.2021 г. на интервюиращия орган към Държавната агенция за бежанците при МС.

В жалбата се излагат съображения за съществени нарушения на административнопроизводствените правила, поради липса на указания, че следва да представи нови писмени доказателства. Твърди, че са налице нови обстоятелства свързани с обстановката в страната му на произход и ескалиращото насилие там. Моли съдът да постанови съдебно решение, с което да отмени Решение № УП-ОК2/02.02.2021 г. на интервюиращия орган и се върне молбата за разглеждане на последващата молба.

В откритото съдебно заседание, жалбоподателят се представлява от редовно упълномощен адвокат, който поддържа жалбата по изложените в нея съображения. Поддържа изложеното в жалбата и моли за отмяна на решението на ДАБ.

Ответникът – интервюиращия орган при Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, чрез писмено становище на процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за

неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С молба, вх. № РД 09-89/22.01.2021 г. до Председателя на ДАБ, жалбоподателят А. М. Х. А., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] в [населено място], гражданин на И., пол – мъжки, арабин по народност, по вероизповедание – мюсюлманин - шиит, семейно положение – женен, е поискал закрила. По време на интервюто, проведено в производството пред интервюиращия орган се е установило, че молителят в предходно производство за предоставяне на международна закрила пред ДАБ-МС се е представял под фалшива самоличност - К. М. А., [дата на раждане] в [населено място], И., гражданин на И.. С Решение № 313/26.06.2007 г. на председателя на Държавна агенция за бежанците на К. М. А. е предоставен хуманитарен статут. На 17.04.2019 г. в ДАБ - МС е получено писмо вх. № КП-2374 от дирекция „Международно оперативно сътрудничество“ - МВР, в което е посочено, че е налична информация от която става ясно, че чуждият гражданин има няколко регистрирани пътувания до от [населено място], Катар до И. на 30.10.2016 г., на 01.07.2017 г. и на 30.10.2018 г. С решение № 3317 от 30.05.2019 г. на председателя на ДАБ-МС е образувано производство за прекратяване на предоставения му хуманитарен статут. С решение № 524 от 03.02.2020 г. на заместник председателя на ДАБ-МС на К. М. А. е прекратен предоставения му хуманитарен статут. Иракският гражданин е обжалвал постановеният административен акт и с решение № 4158 от 24.07.2020 г. на Административен съд София град. Жалбата на чужденеца е отхвърлена. От страна на чуждият гражданин Издаденото съдебно решение е обжалвано с касационна жалба. Към момента все още няма издадено решение от страна Върховен административен съд на Република България. Същевременно както е видно от доказателствата по преписката на иракският гражданин е открито производство по предоставяне на молба за международна закрила пред ДАБ-МС, след като той под името А. М. Х. А. е подал нова молба за регистрация вх. № РД 09-89/22.01.2021 г.

Кандидатът е посочил, че под въздействието на трафиканта по време на предходното производство се е представил под фалшива самоличност. Според думите му осъзнавал грешката си се надявал в настоящата процедура молбата му за закрила да бъде удовлетворена.

С обжалваното решение на интервюиращ орган към председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет ответникът е приел за неоснователна молбата за предоставяне на международна закрила с мотив, че жалбоподателят не се позовава на обстоятелства, които лично го засягат.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Решението е съобщено на жалбоподателят на 09.02.2021 г., а жалбата е депозирана на 16.02.2021 г. - в преклузивния срок по чл. 84, ал. 1 от ЗУБ и е процесуално допустима.

По същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган съгласно чл. 70, ал. 1 ЗУБ, в предвидената в закона писмена форма. Не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, предвидени в ЗУБ. На оспорвания е разяснена процедурата, по която се подават и разглеждат молби за закрила, проведено е интервю с кандидата, на разбираем от него език.

Решението е издадено при правилно тълкуване и прилагане на материалния закон. Статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Съгласно чл. 8, ал.4 от ЗУБ „преследване“ е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество и повтаряемост. В разглеждания случай, липсват такива обективни белези, за да се приеме, че е налице осъществено спрямо жалбоподателя преследване. В първото производство, кандидатът се е представил под фалшива самоличност и представил и невярна бежанска история, с единствената цел да обоснове молбата си за закрила. Състоянието на общата обстановка само по себе си не е достатъчно основание да се предостави статут на бежанец. Личните икономическите проблеми на кандидата, също не попадат в законовите норми на ЗУБ относно предоставянето на статут на бежанец. От твърденията му за въоръжените милиции и тяхното въздействие върху иракското общество също не се обуславят заплахи спрямо молителят. Видно от думите му, той не е бил заплашван от тях, не е оказвано насилие и никога не е бил задържан или арестуван на територията на И.. Относно посочените от него здравословни проблеми на съпругата му, същите не обуславят предпоставки за предоставяне на статут на бежанец на чужденеца. Касае се за проблеми от личен характер и като такива не попадат в предметния обхват на ЗУБ. Предвид така изложеното, съдът намира, че твърденията на оспорващия пред съответното длъжностно лице в ДАБ не могат да доведат до извод, че лично спрямо кандидата е осъществено преследване по смисъла на чл. 8, ал.4 от ЗУБ.

А. М. Х. А. не е бил принуден да напусне държавата си по произход по причина на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, а именно: раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група, политическо мнение или убеждение. Той не е заявил спрямо него да са били осъществени дискриминационни или други неблагоприятни мерки, водещи до риск от преследване по смисъла на чл. 8, ал. 2 - 5 от ЗУБ или риск от бъдещо такова. Спрямо него не е упражнявано физическо насилие и не е бил обект на репресии. Поради това искането му за предоставяне на бежански статут следва да бъде отхвърлено като неоснователно.

По отношение на извода за липсата на основания за прилагане на хуманитарен статут по чл. 9 от ЗУБ, съдът също намира, че решението е издадено при правилно прилагане на материалния закон. Съгласно чл. 9, ал.1 от ЗУБ, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, принуден да напусне или да остане извън държавата си по произход, тъй като в тази държава е изложен на реална опасност от тежки посегателства – смъртно наказание или екзекуция, изтезание или нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, тежки и лични заплахи върху живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случаи на вътрешен или международен въоръжен конфликт. Чл. 9, ал.2 от ЗУБ предвижда, че тежките посегателства могат да възникнат от действия или бездействия на държавен орган или организация, на която държавата не може или не желае ефективно да противодейства. По силата на чл. 9, ал.8 от ЗУБ хуманитарен статут може да бъде предоставен и по други причини от хуманитарен характер, както и поради причините, посочени в заключенията на Изпълнителния комитет на Върховния комисар на Организацията на обединените нации за

бежанците. В случая от представената от оспорващия бежанска история не може да се направи такъв извод. Не са налице основания да се приеме, че той е бил принуден да отпътува от страната си на произход поради реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция, или изтезание или нечовешко или унижително отнасяне, или наказание. Срещу него не са били предприети такива действия, нито от официалните власти, нито от някоя конкретна групировка, която държавата не е в състояние да контролира. Съгласно чл. 9, ал. 2 от ЗУБ, субектите на тежките посегателства могат да бъдат както държавата, така и партии или организации, които контролират държавата или значителна част от нейната територия. Тежки посегателства могат да се извършват и от недържавни субекти, но само ако може да бъде доказано, че държавата и/или контролиращите партии и организации, включително международни организации не могат или не желаят да предоставят закрила срещу тежки посегателства.

Видно от приложената по преписката справка № МД-653/30.11.2020 г. на дирекция „Международна дейност“, не се установяват и разширенията, дадени в тълкувателно решение от 17.02.2009 г. на Съда на Европейските общности /СЕО/ по тълкуването на чл. 15, б. "в" от директива 2004/83 ЕО, които се преценяват във връзка с прилагане единствено на нормата на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. Според това решение, наличието на подобна заплаха по изключение може да се счита за установено, когато степента на характеризиращото въоръжения конфликт безогледно насилие в страната достигне до такова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице поради самият факт на пребиваване там, е изложено на реална опасност да претърпи тежки и лични заплахи. От цитираната справка е видно, че понастоящем И. се намира в деликатна ситуация - страната е изправена пред тежка фискална криза, произтичаща от срива в международните цени на петрола, съчетан с постоянни политически и социални сътресения. Тази ситуация се изостря от бързото разпространение на коронавируса СОУЮ-19, за справянето с който иракската здравна система има ограничен капацитет и ограничени фискални буфери. През октомври 2019 г. ^ младите иракчани излизат по улиците в масови протести, за да осъдят корупцията, лошите услуги и високата безработица - демонстрации, разкриващи нестабилността на иракската социално-икономическа система. За да успокои демонстрантите, правителството обявява стимулиращ пакет, състоящ се от значително разширяване на заетостта в публичния сектор, както и на пенсиите и паричните трансфери. Този отговор е счетен за неефективен, тъй като стимулирането на създаването на работни места, стимулирането на участието на частния сектор и предприемането на значими мерки за борба с корупцията изискват по-дългосрочни структурни реформи, които не са включени в пакета. Бъдещите икономически перспективи пред И. остават предизвикателни. Очаква се сригът в международните цени на петрола и други неблагоприятни условия в световен мащаб, включително прекъсвания, причинени от разпространението на COVID-19, да ударят тежко страната, което ще доведе до 5% свиване на икономиката през 2020 г.

Макар да е видно, че в И., има социално недоволство и напрежение поради разпространението на вируса COVID -19, не може да се направи обоснован извод, че страната се намира в състояние на вътрешен или международен въоръжен конфликт. Наличието на въоръжен конфликт само по себе си не е достатъчно основание за предоставянето на хуманитарен статут. Съгласно решението на съда в Л., първо се изследва дали на съответното място има въоръжен конфликт и ако се установи, че

такъв е налице, се изследва дали насилието, което го характеризира е безогледно. Ако има насилие, което е безогледно, но не характеризира въоръжен конфликт, то не е основание за предоставяне на хуманитарен статут.

Следователно, от доказателствата по делото не може да се направи извод, че са налице сериозни и потвърдени основания да се счита, че единствено на основание присъствието си на територията на държавата си по произход жалбоподателят би бил изправен пред реален риск да стане обект на заплахата, което е обстоятелство, относимо към предоставянето на хуманитарен статут.

Едновременно с това се установява, че по отношение на кандидата не са налице предпоставки за предоставяне на статут по чл. 8, ал.9 и чл.9, ал.6 от ЗУБ, доколкото той не е заявил член на семейството му да има предоставен статут на бежанец или хуманитарен статут в република България. Личните мотиви на молителя да остане в България не могат да бъдат оценени като хуманитарни по смисъла на чл.9, ал.8 от ЗУБ, както правилно е приел административният орган.

По така изложените съображения настоящият съдебен състав намира, че оспореното решение е издадено при правилно прилагане на материалния закон, като административният орган е изложил подробни мотиви относно липсата на материалноправните условия за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на оспорвания, съобразно фактите и обстоятелствата от личната от личната му история и въпроса относно сигурността в И.. Следователно не са налице основанията по чл. 146 от АПК за незаконосъобразност на административния акт.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, упълномощен със Заповед № РД-05-783/09.12.2020 г. на председателя на ДАБ, като същевременно са изпълнени материалните и процесуалните правила по издаването му, поради което подадената жалба следва да се отхвърли като неоснователна.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение, 21 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. М. Х. А., гражданин на И., срещу Решение № УП-ОК2/02.02.2021 г. на интервюиращия орган към Държавната агенция за бежанците при МС.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: